

Kmetijstvo lep stan.

metijstvo je tako staro, kakor rod človeški. Adam je bil prvi kmet in Eva prva kmetica, ki sta zemljo obdelovala in po storjenem grehu v potu svojega obraza živila vse svoje žive dni, kakor vsi Adamovi otroci. Delo je torej vseh ljudi sveta dolžnost. Brez dela ni jela. A najlepše, pa tudi najtežavnejše je kmetsko delo. Kmet obdeluje zemljo ter nam pripravlja živež ali hrano, da moremo živeti. Modrega kmetovanja učiti se, mladini je potreba in dolžnost. Bila je naša zemlja v začetku zarasena pustinja, a naši pradedi so jo tako lepo obdelali, močirje izpremenili v lepe zelene senožeti, goščave in grmovje predelali v rodovito polje. Kmetijstvo je torej lep, Bogu prijeten in za vse ljudi potreben stan. Zato so pa tudi kralji in cesarji bili vže od nekdaj prijatelji in podporniki kmetskemu stanu.

Cesar Jožef II. je bil posebno naklonen priprostemu kmetskemu ljudstvu. O njem se pripoveduje, da je nekoč celó za plug poprijel in oral na njivi. To je bilo takó: Leta 1769. meseca avgusta se je peljal cesar Jožef II. na potovanji po Moravskem skozi občino Slavikovec. Na njivi ob vélikej cesti ugleda kmeta, ki je oral s svojimi konjiči. Cesar ukaže takój ustaviti kočijo, stopi h kmetu in ga prosi, da bi smel brazdo potegniti. Kmetič se nasmeje neznanemu gospodu ter dovoli v njegovo prošnjo. Cesar prime za ročici ter gre za plugom. A kmet videč, da gospod ni vaju orati, reče mu smijoč se: „Kakor vidim, ste sicer imeniten gospod, a orati vender le ne znate.“

„I kaj pa da ne zna,“ oglasi se nekdo iz cesarjevega spremstva, „kajti znano je, da cesar ne orje, ker to ni njegovo vsakdanje opravilo.“ —

Ko je kmetič to slišal, zeló se je ustrašil, ker je spoznal, da je cesar sam vodil oralo po njegovej njivi. Pač lahko uganete, otroci, zakaj je cesar to storil in kaj je hotel pokazati s tem.